

निशुभशुभयोर्देवी भद्रकाली तरुखिनी ॥”)
 गरुडं वायौ च पुं । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तरासुः, पुं, (तराय तरणाय तरे तरणे वा
 अन्धुरिव अतिगभीरमध्यदेशत्वात् तथालम् ।)
 नौकाविशेषः । भद्र इति भाषा । तत्पर्यायः ।
 होडः २ वहनम् ३ वार्षटः ४ वहिचम् ५ ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 तरासुः, पुं, (तराय तरणार्थं अलति पर्याप्तोतीति ।
 अल + उन् ।) नौकाविशेषः । इति हारावली ॥
 तरिः, स्त्री, (तरत्वनया इति । तृ + “अच इः”
 उणां । ४ । १३८ । इति इः ।) नौका । इत्य-
 मरः । १।१०।१० ॥ (यथा, महाभारते । १ ।
 १०० । ४८ ।
 “सात्रवीहाश्रकन्यासि प्रभर्षिं वाहये तरिम् ॥”
 दशा । वस्त्रादिपेटकः । इति हेमचन्द्रः ॥
 तरिकः, पुं, (तराय तरणाय हितः । तृ + टन् ।)
 भवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (तरणे तरण-
 निमित्तकदेयशुक्लेऽधिकारोऽस्तस्य । तरण-
 शुक्लयह्वाधिकारी । यथा, भाजवल्के । २ ।
 २६६ । [दृष्ट ॥”
 “तरिकः स्थलजं शुक्लं गृह्णन् दाप्यः पशान्
 तरिका, स्त्री, (तरिक + टाप् ।) नौका । इति
 शब्दरत्नावली ॥
 तरिणी, स्त्री, (तरस्तरणं जलत्वेनाख्यस्याः
 इति इनिः डीप् च ।) नौका । इति हेमचन्द्रः ॥
 तरिता, स्त्री, (तर + इत्च् ।) तर्जनी । इति
 शब्दचन्द्रिका ॥ गृह्यणम् । गौजा इति भाषा ।
 यथा, कुलार्थवतन्त्रे ।
 “सन्निदा कालकूटश्च ताम्रकूटश्च घुसुरम् ।
 अहिफेनं खर्जूरसस्तारिका तरिता तथा ॥”
 तरिरथः, पुं, (तरेर्नौकाया रथ इव तत्परि-
 चालनात्तथालम् ।) अरिचम् । इति हारा-
 वली ॥
 तरीः, स्त्री, (तरत्वनया इति । तृ + “अवितृस्तृ-
 तन्निभ्य इः” उणां । ३ । १५८ । इति इः ।)
 नौका । (यथा, माघे । ३ । ७६ ।
 “तरीषु तत्रत्वमफलगुभाङ्गम् ॥”
 गदा । वस्त्रादिपेटकः । इत्युणादिकोषः ॥
 धूमः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ द्रोणी । इति
 जटाधरः ॥ दशा । इति मेदिनी । २, ४० ॥
 तरीषः, पुं, (तृ + “कृतृभ्यामीषष्” उणां । ४ ।
 २६ । इति ईषष् ।) शोभनाकारः । भेलः ।
 अवसायः । इत्युणादिकोषः ॥ समुद्रः । समर्थः ।
 इति संक्षिप्तसारे उणादित्तिः ॥ खर्गः । इति
 मेदिनी । घे, ३७ ॥
 तरीषी, स्त्री, (तरीष + संज्ञायां डीष् ।) इन्द्र-
 कन्या । इति मेदिनी । घे, ३८ ॥
 तरुः, पुं, (तरति समुद्रादिकमनेनेति । तृ +
 “भृष्टश्रीतृचरीति” उणां । १ । ७ । इति
 उः ।) वृक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । ५ ॥ (यथा,
 रघुः । ३ । ७० ।
 “सुनिवनतरुच्छायां देवा तथा सह शिश्रिये ॥”

तरुकुण्डिः, पुं, (तरौ वृक्षे कूणयतीति । कूण +
 इन् ।) वाग्गुदपत्नी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 तरुजीवनं, स्त्री, (तरोजीवनं जीवनकारणम् ।)
 वृक्षमूलम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 तरुणं, स्त्री, (तृ + “त्रो रश्च लो वा ।” उणां । ३ ।
 ५४ । इति उनन् ।) कुलपुष्यम् । इति मेदिनी ।
 ये, ४६ ॥
 तरुणः, पुं, (तृ + उनन् ।) स्थूलजीरकः । शरङ्गः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 तरुणः, चि, (तरति ज्वते प्रमोदसन्निधे इति ।
 तृ + त्रो रश्च लो वा ।” उणां । ३ । ५४ । इति
 उनन् ।) युवा । इति मेदिनी । ये, ४६ ।
 (यथा, महाभारते । १ । ४० । २६ ।
 “तरुणस्तस्य पुत्रोऽभूत्प्रमतेजा महातपाः ॥”
 नूतनः । इति धरणिः ॥ (यथा, कन्दोमज्ञ्याम् ।
 “तरुणं वर्षपश्चात् नवौदनं पिच्छिलानि
 दधीनि ।
 स्वल्पवयेन सुन्दरि । ग्रास्यन्तो भिष्टमश्राति ॥”
 तरुणज्वरः, पुं, (तरुणश्चासौ ज्वरश्चेति ।) सप्त-
 द्वावधिज्वरः । (यथा, चक्रदत्तः ।
 “आद्यप्रराचं तरुणं ज्वरमाहुर्मनीषिणः ॥”
 तरुणदधि, स्त्री, (तरुणं तरुणलक्षणेनोक्तं दधीति ।)
 पञ्चदिनातीतदधि । इति वैद्यकम् ॥
 “शुक्लं मांसं स्निग्धं वृद्धा बालार्कस्तरेण दधि ।
 प्रभाते मैथुनं निद्रा सद्यः प्राणहराणि षट् ॥”
 इति चाणक्ये । ६४ ॥
 तरुणी, स्त्री, (तरुण + गौरादित्वात् डीष् ।)
 द्वितीयवयाः स्त्री । (यथा,—
 “ततस्तु तरुणी ज्ञेया द्वान्निंशद्गृह्णत्सरावधि ।
 निदाघशरदोर्वाला हित्ता विषयिणी मता ॥
 तरुणी श्रौतसमये ॥”
 “निव्यभाला सेयमाना निव्यं वर्द्धयते वनम् ।
 तरुणी ह्यसयेच्छक्तिम् ॥”
 “वृहोऽपि तरुणी गत्वा तरुणत्वमवाप्नुयात् ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
 भूयोभूयः प्रवर्धमानरजाः स्त्री । इत्यमरटीका-
 सारसुन्दरी । तत्पर्यायः । युवती २ । इत्य-
 मरः । २ । ६ । ८ ॥ तनुनी ३ युवतिः ४ । इति
 भरतः ॥ युनी ५ दिक्करी ६ घनिका ७
 घनीका ८ । इति शब्दरत्नावली ॥ गृहकन्या ।
 दन्तीवृक्षः । चीङ्गनामगन्धद्रव्यम् । पुष्यविशेषः ।
 सेजती इति भाषा । तत्पर्यायः । सहा २
 कुमारी ३ गन्वाजा ४ चारुकेश्वरा ५ भृङ्गेश ६
 रामतरुणी ७ सुदला ८ बहुपत्रिका ९ भृङ्ग-
 वल्लभा १० । इति राजनिर्घण्टः ॥ सेवती ११ ।
 यथा, नारसिंहपुराणे ।
 “चम्यकात् पुष्यशतकादश्रीकं पुष्यसुत्तमम् ।
 अश्रीकात् पुष्यसाहस्रात् सेवतीपुष्यसुत्तमम् ।
 सेवतीपुष्यसाहस्रात् कुलकं पुष्यसुत्तमम् ॥”
 (यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
 “शतपत्रो तरुण्युक्ता कर्णिका चारुकेश्वरा ।
 महाकुमारी गन्वाजा लाक्षाक्यातिमद्भजा ॥”

अस्या गुणाः । शिशिरत्वम् । स्निग्धत्वम् ।
 पित्तदाहज्वरमुखपाकट्याविच्छेदिनाशित्वम् ।
 मधुरत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तरुणीकटाक्षमालः, पुं, (तरुणीनां कटाक्षाणां
 माला यत्र ।) तिलकटक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तरुतूलिका, स्त्री, (तरुस्थिता तूलिका चित्रशलाका
 इव । यद्वा, तरौ वृक्षे दोलयतीति । दुल ज्ञेपे
 + खुल् । टाप् अत इत्वम् । पृषोदरादित्वात्
 साधुः ।) वातुलिः । इति हारावली ॥ वाडुङ्
 इति भाषा ॥ तरुतूलिकापि पाठः ॥
 तरुनखः, पुं, (तरौ तरौर्वा नख इव ।) कण्टकः ।
 इति हारावली ॥
 तरुसुक, [ज्] पुं, (तरुं सुनक्तौव । सुज +
 क्तिप् ।) वन्दाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तरुवृगः, पुं, (तरौ तिष्ठन् वृग इव । शाक-
 पार्थिववत् मध्यपदलोपी समासः । यद्वा, तरु
 प्रियो वृगः पशुः ।) वानरः । इति शब्दरत्ना-
 वली ॥
 तरुरागं, स्त्री, (तरौ रागां राक्तमाभा यस्मात् ।)
 किशलयम् । नूतनपल्लवः । इति हारावली ॥
 तरुराजः, पुं, (तरुणां राजा अत्युच्चलादस्य तथा-
 लम् । समासे टच् ।) तालवृक्षः । इति राज-
 निर्घण्टः ॥ (सर्वेषुपुष्पत्वात् खलोकभोग्यत्वाच्च
 परिजातपुष्पवृक्षः । यथा, हरिवंशे । १२४।५५ ।
 “यदेतदाहृतं खर्गात् तत् त्वदर्थं मया विभो ! ।
 देवोपभोग्यमेतद्वि तरुराजसमुद्भवम् ॥”
 तरुवृहा, स्त्री, (तरौ रोहतीति । रुह + कः ।
 टाप् ।) वन्दाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तरुरोहिणी, स्त्री, (तरुषु रोहतीति । रुह +
 णिनिः + डीप् ।) वन्दाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तरुवल्ली, स्त्री, (तरुषु वल्लीव तरुवल्लीव वा ।)
 जतुकालता । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तरुशायी, [न्] पुं, (तरौ तरुकोठरे शाखायां
 वा शैते इति । शी + णिनिः ।) पत्नी । इति
 हारावली ॥
 तरुसारः, पुं, (तरौः सारः ।) कर्पूरः । इति
 हारावली ॥ (यथा, सुश्रुते चिकित्सित-
 स्थाने ३५ अध्याये । “तत्रनेत्राणि सुवर्णरजत-
 ताम्बाथोरोतिदन्तशृङ्गमणितरुसारमयानि
 ज्ञायाथीति ॥” कर्पूरशब्देऽस्य विवृतिर्ज्ञातया ॥)
 तरुशा, स्त्री, (तरौ तिष्ठतीति । स्था + कटाप्
 च ।) वन्दाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तरुटः, पुं, (तरौः ऊट इव ।) उत्तुपलकन्दः ।
 अस्य गुणाः । गुरुत्वम् । विष्टम्भित्वम् । श्रौतल-
 लक्ष । इति राजवल्लभः ॥ (यथा, चरके सूत्र-
 स्थाने सप्तविंशोऽध्याये ।
 “तरुटविसप्रालककौशादनकशेरुकम् ।
 शृङ्गाटकं क्लोथेषु गुरुविष्टम्भि श्रौतलम् ॥”
 तर्क, क हीप्रौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा-
 पर-अकं-सेट् ।) क, तर्कयति । वितर्कणेऽप्ययम् ।
 (अत्र सकं ।) तर्कयत्ययुगं सुधीः । इति
 टर्गाटासः ॥